

Mirzə Mayis oğlu İskəndərov

**ÜRƏKDƏ YAŞAYAN SEVGİNİN
SÖNMƏSİ**

hekayə

Astara - 12/04.2012/2013
www.mirzaiskandarov.com

Səhər hava aydın və mülayim idi. Fəridin gözü yumulu idisə də yatmamışdı. Nəhayət, onun zəngli saati qurduğu vaxtda işə düşdü. O, ayağa qalxaraq saati söndürdü və paltarını geyindi. Əl və üzünü yuduqdan sonra mətbəx otağına getdi. Mətbəx otağından küçəyə baxaraq sevincli halda dedi: "Əcəb füsunkar havadır".

Televizoru yandıraraq qəhvə hazırlamaq üçün qəhvədanı qızdırdı. Televizorda xəbərlər gedirdi. Fərid qəhvə hazırlayıb stula oturdu və televizora baxmağa başladı. Elə bil ki, vacib bir xəbəri izləyirdi. Qəhvəni içdikdən sonra televizoru söndürdü və paltosunu əlinə alıb çölə çıxdı. Pülləkənlərlə aşağı düşdü və küçəyə çıxdı.

Küçədə uşaqlar oynayırdılar. Bir neçə kişi baxçada oturub söhbət edirdilər. onlar elə bil mühümbir məsələni müzakirə edirdilər.

– Salam, – deyə Fərid dilləndi.

Onlar hörmət əlaməti olaraq:

– Əleyküm salam, – dedilər.

Fərid maşına tərəf addımlamağa başladı. Paltonu maşının arxa oturmağa qoyaraq qabaq oturmağa əyləşdi. Çox fikirli halda əlini şalvarın cibinə atdı və bir kağız çıxartdı. Orada sifarişçinin ünvanı yazılmışdı. Fərid çox istedadlı və işində mahir olan bir müstəntiq idi. Maşını işə saldı və sifarişçinin evinə getdi. O, yolda böyük tıxacla qarşılaşdı. Tıxacın səbəbi isə qəzanın olması idi. Qəzanın baş verdiyi yerə çatanda Fərid maşını saxlayaraq oraya gedib nə olduğunu dəqiqləşdirdi. Məlum oldu ki, qəzada bir cavan ölmüşdü. Ora polis və həkim maşınları ilə dolu idi. Qeyd etmək istəyirəm ki, bu qəza Fəridi çox kədərləndirmişdi.

Artıq oraya çatanda, maşını dayanacağıda saxladı və maşından düşdü. Yuxarı qalxaraq, qapının zəngini basdı. Qapı bir müddət keçdikdən sonra açıldı.

Fərid:

– Nicat sizsiniz? – dedi.

– Bəli, Xoş gəlmisiniz – deyə Nicat – Şübhəsiz ki, siz Fəridsiz.

– Xoş gördük, düzdür.

– Qapıda niyə durmusunuz, içəri keçin – deyir və gülümsəyərək – çöl soyuqdur.

Nicatın bu sözü onun yumorunun oyandığından xəbər verirdi. Çünki, hava soyuq deyildi.

Nicat:

– Zarafat edirsiniz? – dedi.

– Bəli, buyurun əyləşin, – deyə o, Fəridə oturmağa yer göstərdi, – Mən gedim bir qəhvə hazırlayım, özünüzü evinizdəki kimi hiss edin.

Nicat mətbəx otağına keçdi və iki fincan götürərək qəhvə hazırladı. Beş dəqiqə keçmədi ki, əlində qəhvələrlə Fərid olan otağa qayıtdı.

– Bax belə, Fərid əhvalınız necədir?

– Sağolun minnətdaram. Allah sizə kömək olsun!

– Təşəkkürlər.

– Xəbəriniz varmı ki, "Babək" prospektində qəza baş verib.

Nicat təəccüb belə etmədən:

– Orada, demək olar ki, hər ay qəza olur, – dedi.

– Düzdür.

– Deyəsən, böyük tıxac olmuşdu. Eləmi?

– Elədir ki, var. Ona görə də gecikdim.

– Eybi yoxdur.

– Çox sağolun ki, məni başa düşürsünüz.

– Xoşdur.

– Deməli, şübhələnmirsiniz ki ...

- Bəli, şübhələnilirəm ki, həyat yoldaşım mənə xəyanət edir.
- Ola bilsin. Bilirsiniz, Braziliyalı yazıçı Paulo Koelyo yazırdı: "Xəyanət – gözlənilməz zərbədir. Əgər öz ürəyini tanısan, o, sənə xəyanət edə bilməz!".
- Tamamilə doğrudur, – deyə Nicat onun sözlərini təsdiq etdi.
- Bəli, Koelyo bu sözləridə yazmışdı: "İnsanlar hər zaman eyni insanları görürsə, bunları həyatının bir parçası saymağa başlayır. Yaxşı, amma bu adamlar da bu səbəblə, həyatımızı dəyişdirməyə can atır. Çünki, əfəndim hər kəs bizim necə yaşamamız olduğunu bildiyinə inanır. Nə var ki, heç kəs öz həyatının necə yaşaması lazım olduğunu qətiliklə bilməz!". Güman edirəm ki, məni başa düşürsünüz?
- Bu sözsüzdür ki, bəli – deyə Nicat yenə də onun sözlərini təsdiq etdi.
- Yəqin ki, həyat yoldaşınızı izləməyi təklif edəcəksiniz?
- Elədir ki, var. Bəs, işə nə vaxt başlaya bilərsiniz?
- İşə həftənin birinci günündən başlaya bilərəm.
- Lap yaxşı. Fərid şübhəsiz ki, xanımım haqqında olan məlumatları birinci gün gəlib götürərsiz.
- Bəli, tamamilə doğrudur.
- Yaxşı.
- İndi isə mən təcili getməliyəm. Sizə saat neçədə zəng vurum? – deyə Fərid qalxaraq qapıya yaxınlaşdı.
- Saat on birdə – dedi və ayağa qaldı.

Onlar qapıya yaxınlaşaraq görüşürlər. Nicat qapını açdı və Fəridi yola saldı. O, pilləkənlərlə aşağı düşdü. Küçəyə çıxarkən qəza olduğunu gördü. Fərid tez təcili yardıma zəng vuraraq ünvanı verdi və yaralının olduğunu bildirdi. Cəld telefonu keçirib yaralıya yaxınlaşdı. Qəza bir maşının piyadanı vurması ilə nəticələnmişdi. Maşının sahibi Fəridin yaxınlaşdığını görüb maşından düşdü və yaralıya yaxınlaşdı.

- Tez! Yolun qırağına – deyə Fərid səsləndi.

Onlar yaralını yolun qırağına çəkdilər. Fərid onun nəfəs alıb-almadığını yoxladı. O, təyin etdi ki, yaralı tənəffüs etmir. Yaralının başını xeyli arxaya qatladı və sürücünü yaralının başını belə tutmasını xahiş etdi. Sonra dərhal bir cib dəsmalı götürüb onun ortasında bir dəliyi açdı. Dəsmalı yaralının ağzına qoydu. Onun burun pərlərini sıxaraq dərindən tənəffüs aldı və ona nəfəs verməyə başladı. Bu, beş-altı dəfə davam etdi. Elə bu zaman təcili tibbi yardım maşını özünü yetirdi. Yaralını maşına qoyub apardılar. Yaralını apararkən polisər yetişdilər. Polisərdən biri Fəridə yaxınlaşıb ona hadisə yerində kömək göstərdiyi üçün minnətdarlığını bildirdi və burdan uzaqlaşmasını xahiş etdi. Fərid isə öz növbəsində ona xoş olduğunu söylədi və maşına oturub uzaqlaşdı.

Oxucunun nəzərinə çatdırmalıyam ki, Fərid uşaqlıq illərini rayonda – nənəsi yanında keçirmişdi. Atası və anası isə şəhərdə çalışırdılar. Onlar bayram vaxtları rayona gəlirdilər. Məktəbə gəlincə isə o, burada – rayonda orta təhsilini almışdı. Fərid vətəndaşlıq borcunu yerinə yetirdikdən sonra şəhərə – valideynlərinin yanına köçmüşdü. O, burada Ali təhsil almış və müstəntiq sənətinə yiyələnmişdi. O, çox müdrik insanlara bənzəyirdi. Xarici görünüşünə gəlincə isə: ucaboylu, arıq, saçının rəngi tünd qəhvəyi, gözlərinin rəngi mavi olan bir gəncdir. Fərid çox romantik və alicənab insan idi. Onun hətta kiçik olmasına baxmayaraq, gözəl, xüsusilə, sevgi haqqında yazılan kitablarla zəngin olan kitabxanası vardı. İlk baxışdan ciddi görünən bu adam, mehriban və gülərlü bir gənc idi.

Birinci günə kimi Fərid streslərdən azad olmaq üçün şəhərdən kənardə olan bir istirahət mərkəzinə yollandı.

Beləliklə, sabah açıldı, həftənin birinci günü gəlib çatdı. Həmin gün yağış yağdı. O sanki insanların ürəyində olan qəm və kədəri yumaq üçün yağdı. Bu yaz yağışı idi və “Novruz” bayramının gəlişinə bir növ sevinirdi.

Fərid çətiri ilə birlikdə çölə çıxıb və maşınına oturdu. Maşını işə salıb yola düşdü. Yolda o, qəflətən maşını saxlayıb, dayanacağa yerləşdirir və mağazaya tərəf addımlayır. Oradan sərirləşdirici içki alıb, pulunu ödəyir. Çölə çıxaraq maşına oturur və onu işə salıb, radionu yandırır. Radioda çox gözəl mahnı – Azərbaycan xalq mahnısı – “Sarı gəlin” oxunurdu.

Nəhayət, saat on birə qalmış beş dəqiqə Fərid özünü Nicatın evinə çatdırdı. O, yuxarı qalxaraq zəngin düyməsini bir dəfə basır. İyirmi saniyə keçməmiş qapı açılır. Onlar görüşüb içəri keçirlər.

- Novruz bayramınız mübarək!
- Sağ olun sizinlə bahəm .
- Təşəkkürlər – deyə Fərid güldü.

Nicat və Fərid otağa keçirlər.

- Buyurun əyləşin ! – deyə Nicat Fəridə yer göstərir.

Fərid Nicatın göstərdiyi yerdə oturur.

- Çox güman ki, məlumatlar hazırdır?!
- Bəli, əlbəttə ki, hazırdır. – deyə Nicat Fəridə bir qovluq uzatdı.
- Bəli, deməli, həyat yoldaşınız budur .
- Çox güman ki, məlumatlar hazırdır?!
- Bəli.

Fərid həmin yerdən getmək istəyirdi. Nicat isə ona baxıb dedi:

- Nəsə baş verib?
- Yox, bağışlayın mən bunu edə bilmərəm.
- Niyə? Bəs...

Fərid bu anda ayağa qaxdı.

Oxucunun bilməlidir ki, Fərid heç vaxt ailə həyatı qurmamış biri idi. Onun gənclik illərində sevdiyi qız olmuşdu. Lakin, həmin qızın atasının xidməti işi ilə əlaqədar onlar oradan köçmüşdülər. Ona görə də Fərid ailə həyatı qurmamışdı. Şəklə gəlincə isə bu onun sevdiyi qız – Natəvanın şəkli idi.

O, özünü çox pis hiss edirdi. Bunun necə ola biləcəyini belə düşünə bilmirdi. Çünki, gənclik illərində Natəvan saf və bənzərsiz qız kimi görmüşdü.

Bu anda səbəbini izah etmədən işi görə bilməyəcəyini söyləyib ayağa qalxdı və çölə çıxdı. Tez bir zaman ərzində həmin yerdən uzaqlaşdı.

Fərid bu hadisələrdən sonra həmin yerə bir daha gəlmədi. O, öz həyatından Natəvanı bir dəfəlik çıxartdı və rayona – valideynlərinin yanına getmək qərarına gəldi.

Nicata gəlincə isə, bu hadisədən heç bir şey başa düşə bilmədi və fikir verməmək qərarına gəldi. O, başqa müstətiqə mraciyyət etdi. Qeyd edim ki, nəticələr çox gözəl idi.

Anlaşılmamazlıq ucbatından az qalmışdı ki, ailə dağılsın. Məlum oldu ki, Natəvan xəyanət etməmişdi. Onların gözəl bir uşağı dünyaya gəldi. Bu uşaq onların ailələrini möhkəmləndirdi.

Beləliklə, hər şey öz həlli yolunu tapdı.

Bu hekayəni yazarkən gözəl bir fikri aşkar etdim. Məncə, sevmək söz kimi yerində olmalıdır. Əgər yerində işlənməzsə, böyük fəsadlar – problemlər yaradar. Həmin fəsadlar sözü demək qədər sadə, sevmək qədər asan olsaydı, yüzlərlə ailələr dağılmaz, uşaqlar valideyn qayğısından məhrum olmazdılar!